

Read the full book on: [10.1787/dcr-2013-en](https://doi.org/10.1787/dcr-2013-en)

Utvecklings- och samarbetsöversikt: Att avskaffa fattigdomen

Sammanfattning på svenska

Millenniemalet för utveckling har stimulerat det politiska stödet för minskning av fattigdomen. Världen har förmodligen redan uppnått millenniemålet att halvera den andel av befolkningen som lever i extrem fattigdom (1,25 US-dollar om dagen). Vägen mot millenniemålen för utveckling har dock varit ojämn, om man jämför länder, regioner, befolkningsgrupper och kön med varandra, vilket återspeglar en fundamental svaghet i de nuvarande tillvägagångssätten. När FN och dess samarbetspartners utformar nya globala ramar i stället för millenniemålen år 2015 (kapitel 11), står de inför den angelägna uppgiften att avskaffa fattigdomen en gång för alla. Så som klart framgår av denna utvecklings- och samarbetsöversikt, kommer detta att kräva mer än rutinarbete.

Vad är fattigdom och hur mäts den?

Denna fråga var kärnan i många kontroverser kring millenniemålen för utveckling. I den här översikten skisserar ledande tänkare definitions- och mätningssvårigheter.

- **Fattigdom handlar inte bara om pengar** Millenniemålet att halvera extrem inkomstfattigdom skymmer många andra försakelser (kapitel 3). Ekonomisk tillväxt räcker inte för att utrota alla dimensioner av fattigdomen eller att gynna alla människor.
- **Fattiga människor finns inte bara i fattiga länder** (Kapitel 1). I dag finns det en ny "bottenmiljard" i medelinkomstländer, däribland Indien och Kina. Nationella fattigdomsmätningar misslyckas med att fånga upp dessa landsinterna ojämlikheter eller att styra strävandena utrota dem (kapitel 2 och 15).
- **Fattigdom är inte norm eller statiskt tillstånd** Vid nya mätningar borde man se bortom totalsummorna och försöka få en bild av ländernas olika startpunkter och problem, ta upp ojämlikheter samt säkerställa jämförbarhet över tid (kapitel 2 och 11).
- **Det är inte bara en fråga om att "komma till noll" - utan att bli kvar där** (Kapitel 4). Åtminstone en halv miljard människor är instängda i kronisk fattigdom. Regeringsprogrammen måste utformas speciellt för att inte bara för att avskaffa den extrema fattigdomen, utan även för att förhindra ny utarmning.

Nya mål för kampen mot fattigdomen

För att rekapitulera millenniedeklarationen, måste den nya internationella utvecklingsdagordningen inbegripa principer om solidaritet, jämlikhet, värdighet och respekt för naturen (kapitel 12). Den kommer att kräva en målsättning, som på ett effektivt sätt kan styra de centrala strävandena, mål som är lätta att övervaka samt strategier för omvandling av ekonomi och samhälle. I översikten framläggs ett flertal förslag för utveckling av dessa komponenter, exempelvis:

Gå från fattigdom till innanförskapets välbefinnande

- Skapa en ny huvudindikator för att mäta resultaten av arbetet på att utrota alla former av fattigdom, vilken skulle kunna komplettera den nuvarande indikatorn för inkomstfattigdom (kapitel 4 och 5).

- Inkludera mål och indikatorer för att kartlägga om människor blir nyfattiga (kapitel 4). Ta med ett mål i form av inkomstfattigdomsminskning eller en uppsättning ojämlikhetsindikatorer med avseende på de olika målen (kapitel 1 och 11).
- Lägg upp en dubbelspårsmätning i fråga om kön: ett mål för jämlikhet mellan kvinnor och män och kvinnors självbestämmande, kopplad till en kartläggning av könsklyftor med avseende på alla andra målsättningar (kapitel 16).

Kombinera nationella och globala mål och ansvarsområden

- Basera ett nytt globalt mål för reduktion av inkomstfattigdom på nationella fattigdomsmått, som är internationellt samordnade och konsekventa (kapitel 2).
- Gör den nya dagordningen tillämplig på samtliga länder, men med krav som är anpassade till de enskilda ländernas utgångsläge, förmåga och resurser (kapitel 11).
- Sätt upp mål nationellt, men inom internationella miniminormer (kapitel 11 och 15).

Förbättra data för uppföljning av framstegen

- Formulera en specifik målsättning och indikator för att öka underlagens tillgänglighet och kvalitet för att kunna kartlägga utfallet av arbetet på att nå dessa nya mål och investera i nationell statistisk kapacitet (kap. 14 och 16).

Nya vägar mot fattigdomens avskaffande

Att sätta de rätta målen är det första steget; att förverkliga dem kommer att kräva nya program, engagemang och ledarskap hos nationella regeringar - i Nord och Syd - och hos hela världssamfundet. Regeringar, parlamentariker, multilaterala och regionala institutioner, erkända organisationer i civilsamhället (NGOs), stiftelser och den privata sektorn kommer att behöva samverka för att säkerställa att alla program på alla områden verkar tillsammans för att eliminera fattigdomen.

De som bidragit till den här rapporten delar med sig av sin rika erfarenhet av vad som fungerar, däribland:

- **Se utveckling som en växling från fattigdom till makt** genom att göra människor självständiga, i synnerhet kvinnorna och de kroniskt fattiga och genom att eliminera social diskriminering, som håller dem fattiga. De olika organen för utvecklingssamarbete, politiska partier och civilsamhällets organisationer kan dock stödja sådana maktväxlingar (kapitel 4, 5, 6, 9, 10, 12 och 16).
- **Bygg upp bärkraftiga ekonomier där alla är med** som sätter de fattigaste i stånd att medverka i och dra nytta av tillväxten. Detta kommer att kräva en omorientering från golv till tak, omprioritering av program och politik - särskilt för jordbruk, utbildningssystem, energi och sysselsättning (kapitel 4, 7, 8, 14 och 15).
- **Tillhandahåll sociala trygghetssystem** * sysselsättningsgarantier, kontanttransfereringar, pensioner, barnbidrag och sjukersättningar * för att skapa en god spiral, som sätter fattiga människor i stånd att försörja sig, bygga upp tillgångar, utnyttja ekonomiska möjligheter och stå emot chocker, exempelvis klimatförändring (kapitel 4, 5, 6, 7, 9 och 13).
- **Gör miljömässig hållbarhet och naturresurser till en topprioritet** som är oupplösligt förbundna med fattigdomsminskning och välfärd. De politiska beslutsfattarna får inte nöja sig med att behandla fattigdomens symtom, utan måste även angripa dess orsaker, utan att undergräva framtida generationers välfärd (kapitel 11, 13 och 15).
- **Investera i små jordbruksenheter** att angripa fattigdomen och främja en brett underbyggd ekonomisk tillväxt i fattiga, vanligen rurala länder (kapitel 8 och 10).
- **Stöd utbyte av kunskaper och erfarenheter** om fattigdomsbekämpning, särskilt bland länderna på södra halvklotet (kapitel 1, 8, 15 och 16).

Vad kan detta innebära för utvecklingssamarbetet?

Extra stöd kommer att behövas för att dessa utmaningar ska kunna antas. Även om de finansiella resurserna i allt högre grad kommer att hämtas från ländernas egna skattebetalare, kommer det officiella utvecklingsstödet fortfarande att vara avgörande. Det måste bli "bra" på att locka till sig kompletterande penningmedel inom en enhetlig, likformad global organisation, som optimerar alla tillgängliga finansieringskällor och säkerställer kontrollmöjligheter (kapitel 15 och 16). Det nya globala partnerskapet

för effektivt utvecklingssamarbete skulle kunna analysera och samordna globala satsningar och resurser (Editorial/"Redaktionell text"). Att eliminera fattigdom och minska ojämlikhet, inom och mellan länderna, kommer att kräva kontinuerligt och konsekvent stöd åt bräckliga stater; kartläggning av fickor av extrem fattigdom i medelinkomstländer, utveckling av ländernas egen kapacitet att leverera offentliga välfärdstjänster samt insikten att fred och minskning av våld utgör grunden för fattigdomens utrotande (kapitel 14, 15 och 16).

© OECD

Denna sammanfattning är inte en officiell OECD-översättning.

Reproduktion av denna sammanfattning är tillåten, om OECD:s upphovsrätt och publikationens titel på originalspråket nämns.

Flerspråkliga sammanfattningar är översatta utdrag ur OECD-publikationer, som ursprungligen publicerats på engelska och franska.

De kan beställas gratis från OECD:s nätbokhandel www.oecd.org/bookshop

Närmare upplysningar lämnas av OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate: rights@oecd.org , fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, F-75116

Paris, Frankrike

Besök vår webbplats www.oecd.org/rights

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2013), *Development Co-operation Report 2013: Ending Poverty*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/dcr-2013-en